

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sž/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016898431
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9016898431.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum ekologických informácií, so sídlom Suché mýto 19, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bardač, s.r.o., so sídlom Búdková 4, Bratislava, proti žalovanému: Obec Čaňa, so sídlom Osloboditeľov 22, Čaňa, IČO: 00 324 060, zastúpený advokátom: JUDr. Radomír Jakab PhD., so sídlom Bočná 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/119/2013-66 zo dňa 24. septembra 2014, čo do trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/119/2013-66 zo dňa 24. septembra 2014 v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 75,04 € k rukám právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Uznesením č.k. 7S/119/2013-66 zo dňa 24. septembra 2014 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania fiktívneho rozhodnutia žalovaného a priznal žalovanému náhradu trov konania. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal oznámenie obsahu žiadosti o prístupnenie informácií žalovanému, keďže spôsob podania žiadosti nezodpovedal § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“). Vzhľadom na to, že žalovaný nemal možnosť poznať obsah žiadosti žalobcu, nedošlo k začatiu konania podľa zákona o slobode informácií, a nemohlo ani dôjsť k založeniu fiktívneho rozhodnutia, ktoré žalobca napáda.

Neexistuje teda rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom preskúmania, a je teda podľa krajského súdu daný dôvod pre zastavenie konania podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pretože ide o taký nedostatok podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP v nadväznosti na § 246c ods. 1 OSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie čo do trov konania a žiadal, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd bol povinný aj bez návrhu zastaviť konanie. Za takýchto okolností bolo zastúpenie advokátom neúčelné a nehospodárne a pre výsledok konania nemalo žiadnu pridanú hodnotu. Žalovaný je správnym orgánom a musí disponovať základným aparátom, ak aj nie postačuje samotná osoba starostu, ktorý musí vedieť zistiť, či mu bola doručená žiadosť o sprístupnenie informácií.

Nálezom č.k. I. ÚS 568/2015-54 zo dňa 18. mája 2016 Ústavný súd Slovenskej republiky uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sž/38/2014 zo dňa 25. júna 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté odvolanie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny prostriedok, ktorý umožňuje, aby každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, sa mohla domáhať ochrany svojich porušených alebo ohrozených práv na súde, ako na nezávislom orgáne a aby tak mohla začať konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, tvrdeniami oboch účastníkov, ako aj so závermi krajského súdu, ktoré považuje za vecne i právne správne, pričom nezistil žiadnu vadu konania, ktorá by zakladala dôvod pre zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia.

Preto sa rozhodol pre postup podľa § 219 ods. 2 OSP, a stotožniac sa s odôvodnením odvolaním napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov, pričom na zdôraznenie správnosti ich dopĺňa v súlade s § 250ja ods. 7 OSP.

Je potrebné zdôrazniť, že žalobca je plne zodpovedný za to, aby žaloba bola podaná dôvodne a je jeho povinnosťou skúmať pred podaním žaloby, či sú splnené všetky procesné podmienky konania (samozrejme tieto procesné podmienky potom musí skúmať aj súd). V tomto prípade žaloba trpela vadou, ktorá bola neodstrániteľná - absencia predmetu konania a preto nezostalo krajskému súdu nič iné, ako konanie zastaviť. Žalobca podal na krajské sudy hromadné žaloby, predmetom ktorých bol zhodný petít, ako v tejto veci. Boli mu teda známe rozhodnutia najvyššieho súdu v obdobných veciach, kde Najvyšší súd SR potvrdil právne závery krajských súdov ohľadom zastavenia týchto konaní. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že pri zastavení konania z dôvodu § 104 ods. 1 OSP sa neuplatní § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Taktiež argumenty žalobcu ohľadom toho, že žalovaný sa nemal dať zastupovať advokátom sú bezpredmetné. Najvyšší súd má za to, že pri problematike súvisiacej so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám je zastupovanie advokátom plne na mieste.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnuté uznesenie krajského súdu v časti trov konania potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 2 veta prvá OSP a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 67,- € + režijný paušál vo výške 8,04 €.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.